

Indiensolidaritets Dandakaranya

Nr 6 - 2014. 30 juni.

**Vad hände med
De Tamilska Tigrarna och
självständighetsrörelsen efter
folkmordet 2009?**

MEDLEMSUPPDRAGET

Sök "the killing fields of Sri Lanka" på youtube. Se dokumentärerna som kommer upp.

KONSTUTSTÄLLNING

30 augusti kl 11-17
Då är det visning av kända dalitkonstnärers verk i Väsby Konsthall.

Den tamilska kampen för självbestämmande på Sri Lanka

Sri Lanka 2007. LTTE kontrollerade det mörkgrå området och gjorde anspråk på de ljusgrå områdena.

1972 var Velupillai Prabhakaran med och grundade rörelsen som senare efter sammanslagningar blev De Tamilska Tigrarna. Han blev deras viktigaste ledare och han dödades av regeringstyrkorna under folkmordet 2009.

KONTAKT:

indiensolidaritet@gmail.com

0729-139147

facebook.com/groups/indiengruppen

Till detta nummer har Peter Schalk skrivit en artikel om den tamilska nationaliströrelsen på Sri Lanka. Peter Schalk har under många år studerat tamilernas kamp för självständighet och ger en bild av läget under perioden efter folkmordet 2009 då den militära delen av rörelsen krossades.

I Sverige har liberalernas tidningar spridit ensidigt negativ bild av rörelsen. Svenska Dagbladet kallade t.ex. rörelsen för en av de "mest brutala terrororganisationerna i världen". Peter Schalk som är religionshistoriker står för en långt mer sansad syn. Han har studerat De Tamilska Tigrarna, LTTE genom att intervjuar aktiva, bl.a. blivande självmordsbombare och deras familjer och han har studerat organisationens skrifter och pamfletter på deras eget språk, tamil. I de stora massmedierna har det varit fokus på fenomen som väcker negativ uppmärksamhet hos allmänheten. Särskilt det faktum att de använde sig av självmordsbombare har väckt intresse. Det nämns ofta att gerillasoldaterna hade en

kapsel med blåsyra hängande runt halsen. När de blev tagna av regeringssoldater och riskerade att bli torterade så la de blåsyran mot ett färskt sår som man bitit i sin egen kind eller läpp. Detta ledde till döden inom två minuter. Särskilt kvinnliga soldater har uppskattat blåsyrekapseln eftersom de har varit rädda för att bli våldtagna, enligt Peter Schalk.

Förtryck skapar motstånd

För att kunna förstå rörelsen så måste man skaffa sig en bild av det förtryck som den tamilska minoriteten på Sri Lanka har utsatts för. 1958 genomfördes en program mot tamilerna och över 100 000 tvingades fly. Våldet riktades mot tamiler som bodde i lankesiska områden. 1961 genomfördes omfattande polisangrepp mot tamiler som protesterade mot att singalesiska infördes som officiellt språk i områden där nästan ingen i befolkningen kunde förstå det. 1977 deklarerade den lankesiska regeringen officiellt "krig" mot den lankesiska befolkningen. Regeringen upprättade tortyrläger och 100-tals dödades och 200 000 tamiler tvingades fly till tamildominerade områden. Så har det fortsatt till idag med folkmordet 2009 som en kulmen. I en stor militär offensiv dödades 40 000 icke-stridande tamiler och regeringen bombade med kemiska vapen och satte 250 000

FAKTA

Befolkning: På Sri Lanka bor 20 miljoner människor. Av dessa är 2,3 miljoner tamiler. 15 miljoner är singaleser.

Språk och religion: Tamilerna talar tamil och är mestadels hinduer. Singaleserna talar singalesiska och är mestadels buddhister.

Byråkratkapitalet: Storbritannien har traditionellt varit den imperialistmakt som har kontrollerat mest kapital på Sri Lanka. Under senare år har Kina exporterat mer kapital till Sri Lanka än något annat land. Kina har exporterat stora mängder lånekapital och gör nu detta i större omfattning än IMF och Världsbanken. Utlandsskulden har ökat från 10.7 miljarder dollar 2003 till 24.4 miljarder 2011. Jämförelse: Sverige har ingen utlandsskuld utan en statsskuld där de svenska bankerna säljer lånepapprena.

personer i koncentrationsläger. Regeringssoldaterna har genomfört våldtäktsmassakrer medan Tigrarna själva förbjuder våldtäkt. Enligt Schalk hade De Tamilska Tigrarna en relativt hög etisk standard i sin krigföring. De angrep helst militära mål, även om attentat mot banker och annat förekommer. De sysslar inte med knarkförsäljning eller trafficking, trots att en del mindre seriösa forskare enligt Schalk sprider sådana uppgifter. Däremot accepterade de att civila dödades vid attentat mot exempelvis politiker.

Att ta ställning

När tamilernas situation på Sri Lanka diskuteras kan det lätt bli en diskussion om att vara för eller emot De Tamilska Tigrarna. Men vi behöver inte ta ställning till alla rörelser som finns i Asien. Däremot så bör vi kanske diskutera om vi skall vara för nationellt självbestämmande för olika nationaliteter, däribland tamilerna. Själv är jag för det och jag anser att det är viktigt att vi motverkar imperialisternas ständigt pågående demonisering av olika rörelser som inte tjänar deras intressen. Inget enda land i världen stödde Tamilska Tigrarna 2009 när de krossades militärt.

/Erik Jonsson

LTTE efter den 18 juni 2009

av Peter Schalk i juni 2014

LTTE's militära avdelning be-segrades 18 maj 2009, varvid även Veluppillai Pirapakaran dödades. Regeringsstyrkorna uppgick till 230 000 och var stödd av amerikanska rådgivare och utrustad med vapen från Pakistan och Indien. De hade också lärt sig Napoleons gamla råd om att partisaner skall bekämpas med partisanernas egna metoder. LTTEs styrkor uppgick till högst 30 000.

Regeringen framställde segern som total, men fick snart modifiera sitt omdöme. Visserligen var LTTEs militära avdelningen tillintetgjord, men det fanns fem avdelningar till inom LTTE, nämligen den politiska, den polisiära, den juridiska, den finansiella och avdelningen för underrättelser. Dessa kunde naturligtvis inte fungera på ön utan LTTE's militära beskydd, men många av dess representanter fanns redan i eller flydde till den transnationella diasporan, där de idag är verksamma med sin kompetens att informera om regeringens brott mot mänskligheten och brott mot krigs lagar. Särskilt betonas att regeringen genomfört ett folkmord inte bara i slutskedet av kriget, utan även bakåt i tiden från 1950-talet och framåt. Målet är att ställa regeringen till svars inför en internationell domstol och att utkräva kompensatorisk rättvisa. Det är ingen hemlighet att skipningen av denna rättvisa skall innefatta etableringen av en egen stat kallad Tamililam (Tamil Ealam), som inkluderar den norra och östra provinsen på ön.

Den lankesiska staten har i augusti 1983 gjort ett tillägg till sin författning om att allt agiterande för att fritt Tamililam är olagligt. Det betyder att

all opinionsbildning för självständighet, även en fredlig sådan opinionsbildning, är olaglig. Det är inte möjligt för ett politiskt parti i Parlamentet att gå den långa vägen genom institutioner för att vinna gehör för sitt politiska mål att grunda Tamililam. Detta tillägg, kallat det sjätte tillägget, kom kort efter att tamilerna i juli 1983 hade utsatts för en rasistisk pogrom, som kostade tusentals tamiler livet och ledde till en gigantisk förstöring av tamilsk egendom. Denna pogrom var en av flera räknad från 1950-talet. Många tamiler blev i juli 1983 klara över att en samlevnad med regeringslojala medborgare var omöjlig. Regeringen själv misstänkte med rätta att en separatisk opinion i Parlamentet skulle vinna i styrka och införde snabbt det sjätte tillägget till författningen, som fortfarande idag är bland de största hindren till samförstånd.

År 2001 grundades en allians av äldre tamiliska partier kallad Tamil National Alliance (TNA) i Parlamentet, men dess medlemmar fick avlägga en trohetssed på författningen. TNA kämpar idag för yttrande och samlingsfrihet, mot en fortsatt militarisering av hemlandet och mot berövandet av land för bosättning av lankeser. TNA har majoritet i det norra provinsrådet – Lanka har nio provinser – och har rätt att förvalta provinsen med undantag för polisväsendet och frågor som gäller staten Lankas integritet och säkerhet, men tilldelningen av resurser och den fortsatta militariseringen även efter 2009 av området gör att förvaltningen hämmas¹. Provinsstyret är även ifrågasatt av extremnationalistiska lankeser, som ser i det ett steg i federal och även självständig riktning. Det är ju sant att det lankesiska provinsstyret imiterar Indiens pseudo-federala delstatsstyre,

men på ett ofullständigt sätt.

I den östra provinsen fanns vid slutet av 1800-talet en absolut majoritet av tamiltalande, men genom manipulation av befolkningsstrukturen och valdistrikt är de idag inte mer än en tredjedel. Dessutom har länken till norra provinsen upplösts. Under sådana förhållanden kan ilamtamilerna med TNA som ledning inte vinna en majoritet. Den östra provinsen ser ut att vara för-lorad för ett framtida Tamililam.

Det finns ett etniskt språkbruk i form av självbeteckningar, som användes av regeringen och av dess tamilska kritiker. Regeringen säger att alla invånare av ön är lankeser. Naturligtvis är även alla tamiler lankeser. En lankes skall ha fri tillgång till alla områden på ön, naturligtvis även till alla områden, som av tamiler betraktas som sitt hemland. Att alla är lankeser innebär bosättningsrätt för alla lankeser i detta tamilska hemland.

Separatistiska tamiler vill inte bli kallade lankeser. De vill bli kallade tamililamtamiler, förkortad till ilamtamiler. De vill vara medborgare i staten Tamililam. Ilam var en av de äldsta tamilska beteckningar för hela ön, men på 1950-talet infördes det inskränkande Tamililam, som hänvisar till tamilernas hemland, den norra och östra provinsen på ön.

Inte alla tamiler använder självbeteckningen ilamtamil. En del vill vara lankeser. Ilamtamil är inte en etnisk, utan en politisk kategori – liksom lankes, som hänvisar till en stat med en författning av en centraliserad och kulturell homogen enhetsstat (unitary state).

Konflikten är territoriell och etnisk, men inte religiös från ilamtamilernas sida och är inte heller en klass-

¹ www.thehindu.com/news/international/south-asia/tn-centre-on-the-same-page-on-tamils-says-wigneswaran/article6108463.ece

konflikt. Konflikten är religiös från lankesernas sida, som hänvisar till en politisk historiografi, enligt vilken ön Lanka var och skall förbli sinhala-buddhistisk. Intrånget i tamilerna hemland betraktas därför som ett återställande av ett genom tamilerna krigiskt landtagande. Religion och territorium knyts ihop och görs till bas för en teori om det rättvisa kriget, som skall återställa Lanka som ett buddhistiskt land.

Från slutet av 1800-talet stod politiska buddhistiska munkar i fronten för att bekämpa den brittiska kolonialismen, men när målet var nått 1948, vände de sig också mot allt som de ansåg var främmande, mot burghers, tamiler och muslimer. De ville och vill även idag bevara ön buddhistisk. Det vore fel att kalla Lanka ett multietniskt land. Visserligen finns där flera etniska grupper, men de har inte lyckats ena sig om en rättvis fördelning av landets resurser. Det finns starka skäl att antaga att Lankas regering sedan länge är engagerad i att genomföra ett folkmord av tamilerna.

I många länder i diasporan är

Tamiler i exil demonstrerar

LTTE klassificerad som en terroristorganisation, vilket gör att den inte kan arbeta under namnet LTTE. Dess representanter har därför valt andra namn för sina nya organisationer och dessutom en annan strategi för sin målsättning att vinna Tamililam. Militära medel har förkastats till förmån för politiska medel främst i form av lobbyverksamhet. Det finns tre organisationer, som valt att bli synliga med hög profil och flera andra som valt att hålla en låg profil, men som ändå gör ett viktigt mullvadsarbete. Vad

som förbinder alla dessa organisationer är innehållet i ett dokument från 1976 kallat Vattukottaidokumentet. I detta proklamerar klart och tydligt målet för ilamtamilernas kamp, nämligen att eftersträva Tamililam. Det internationella och diplomatiska språkbruket påbjuder dock att talet om en separat stat presenteras i termer av mänskliga rättigheter. Iamtamiler brukar formulera sitt krav med hänvisning till "rätten till självbestämmande" som naturligtvis innefattar rätten till separation. Rätten till självbestämmande för ett folk är en mänsklig rättighet enligt Förenta Nationernas stadgar. Iamtamilerna ser sig som ett folk, inte som en minoritet på ön.

De tre synliga organisationerna med hög profil är TGTE, GTF och ICET. TGTE betyder Transnational Government of Tamil Ealam och har sitt huvudsäte i New York och Genève². Organisationen är uppbyggd som en regering med Department, Ministrar och en Statsminister. Det finns ett parlament med ett överhus och ett underhus, där endast valda medlemmar från Diasporan har rösträtt. Dess existensberättigande följer av att ilamtamilerna inte kan vara verksamma på ön på grund av sjätte tillägget till författningen. TGTE har representanter i många länder i Diasporan och arbetar särskilt med juridiska frågor gällande rätten till självbestämmande. Medlemmarna är i regel högutbildade. Inte om, utan när, Tamililam grundas, upplöses denna regering och ersätts med en folkvald i hemlandet.

GTF betyder Global Tamil Forum. Organisationen är faktiskt global som namnet säger³. Den har en stark förankring i Tyskland och England. Den finns även i Sverige som en nationell förgrening kallad STF (Swedish Tamil Forum⁴). GTFs profil är att bedriva lobbyverksamhet bland politiska partier i olika parlament i världen och har varit framgångsrik i att övertyga högt uppsat-

² <http://www.tgte-us.org/>

³ <http://globaltamilforum.org/gtf/>

⁴ www.trackingterrorism.org/group/swedish-tamil-forum

ta politiker om Lankas regerings kriminella karaktär. GTF är liksom TGTE en organisation av högutbildade ilamtamiler i Diasporan.

ICET betyder International Council of Ealam Tamils⁵. ICET vill vara en folkrörelse bland ilamtamilerna och har organiserat en folkomröstning bland dessa i januari 2010 för att leda i bevis att en majoritet av dessa vill ha Tamililam.

Anledningen varför det finns flera organisationer när de har samma mål beror på att deras ledare är arvtagare till olika ledargestalter inom LTTE. Dessutom förekommer diskussioner inom dessa organisationer om graden av trohet mot arvet från LTTE. Dessa interna diskussioner påverkar dock inte den enade fronten mot den lankesiska regeringen och det gemensamma strävandet efter Tamililam. Vi får inte glömma bort de lågprofilerade mullvadsarbetarna, som gör ett viktigt underrättelsearbete för alla övriga ilamtamiler i Diasporan.

Den lankesiska regeringen ser dessa organisationer samt vissa engagerade individer i Diasporan som ett hot. Den har försökt att begränsa deras verksamhet i Diasporan genom "avslöjande" artiklar om dem i sina kontrollerade media och genom att 2 april utnyttja felaktigt United Nation Security Council Charter Act 1373 för sina syften att terroristförklara 16 tamilska föreningar och 424 individer i Diasporan. Listan har inga anklagelsepunkter för varje post och är därför värdelös. Dessutom kan en sådan Charter Act endast utlysas om terroristiska föreningar och individer inom det egna landet. Den har ingen betydelse i Diasporan. Regeringen bluffar och ägnar sig helt enkelt åt förtal med syfte att skrämja kritikerna mot regeringen. Dessa har dock genomskådats bluffen. Motståndsrörelsen i Diasporan har genast reagerat genom att informera om tolv krigsförbrytare inom regeringen med detaljerade anklagelsepunkter. Nummer 1 är presidenten, nummer 2 är förra presidenten och nummer 3 är nuvarande försvarsminister. Denna lista har naturligtvis inte utlysts som en Charter ACT 1373.

⁵ <http://www.iccetamils.info/icet/>

Sri lankas regering, samt den indiska och amerikanska är ansvariga för folkmordet.

Syftet är att ställa dessa tolv inför rätta i en internationell krigsförbrytarens domstol. LTTE's egna grova brott minskar naturligtvis inte regeringens skuld för sina brott.

Det är uppenbart att även om kriget är slut så fortsätter ordkriget. Förhållandet till Indien är av stor betydelse för ilamtamilerna och för den lankesiska regeringen. Båda hoppas på fördelar efter valet av Narendra Modi. Indien har stött LTTE under Indira Gandhi, som inte hade mycket till övers för LTTEs separatism, men använde LTTE för att destabilisera staten Lanka, som hade goda förbindelser med Kina, som hotade vid Indiens gränser.

Lankesiska diplomater var alltid väl medvetna om sitt överläge. De kunde under alla konfliktens år, även nu, hota den indiska regeringen med utpressning: Om vi inte får som vi vill går vi till Kina. Indiska diplomater tog illa vid sig när de ständigt utsattes för dessa utpressningar. Pakistan utnyttjades också av lankesiska diplomater som hot mot Indien.

Indiras son Rajiv Gandhi hade en annan policy än sin mor. Visserligen intervenerade han konkret med matbombning av Yalppanam (Jaffna), då Lankas regering införde en ekonomisk bojkott mot staden 1986, som då var under LTTE's kontroll, men han sände också 1987 en fredsstyrka kallad Indian Peace Keeping Force (IPKF) på inbjudan av Lankas regering. Den såg som sin uppgift att utplåna LTTE som fredsåtgärd. Det misslyckades. Världens fjärde största armé fick lämna ön 1989 med svansen mellan benen. Det var omöjligt för en stående armé att besegra en lant- och stadsguerilla. LTTE's ledare kände sig som segerrika. Dokumentationen över IPKFs brott

mot mänskligheten och krigslagar är överväldigande. LTTE kunde och ville inte glömma Rajiv Gandhis brott och ville dessutom förhindra att han kom till makten igen efter ett val. Han avrättades 1991 av en kvinnlig bältesbombare tillhörande LTTE.

Rajiv Gandhi förde också med sig en plan för maktens decentralisering, som infördes i författningen som 13nde tillägget till författningen. Det var en detaljerad plan inom ramen för systemet med provinsråd, men planen genomfördes inte tillfredställande av regeringen. När Lankas president mötte Narendra Modi i samband med dennes avläggande av ämbetseden som statsminister för Indien i maj 2014 fick han höra från Narendra Modi att presidenten borde genomföra det 13nde tillägget och "mer än så". Vad detta "mer än så" betyder vet endast Narendra Modi, men i varje fall är hans instruktion en klar tillrättavisning. Ilamtamilerna blev positivt överraskade, men deras problem är att även ett fungerande provinsråd bara är ett steg på vägen till slutmålet. De vill ha ett självständigt land, inte ett provinsråd.

Jayalalita Jayaram, som är förste minister i den indiska delstaten Tamilnadu, var mycket tydligare än Narendra Modi. Hon sände efter hans edsavläggelse en offentlig skrivelse till honom, i vilken hon bad honom att beakta ilamtamilernas intressen. Hon nämnde uttryckligen att den lankesiska regeringen gjort sig skyldig till folkmord. Narendra Modi borde ordna en folkomröstning i den norra provinsen gällande tillblivelsen av Tamililam. Hon skrev faktiskt "Tamililam".

Det är första gången som en så hög politiker i ansvarig ställning nämner både folkmordet och tillblivelsen

av en separat stat. Ilamtamiler skapar naturligtvis genast en länk mellan de båda: folkmordet ger ilamtamilerna rätt till kompensatorisk rättvisa, som är etableringen av Tamililam. Naturligtvis hoppas de på att hon blir nästa statsminister för Indien. De vet var de har henne, men de är osäkra på Narendra Modi. Att bli beroende av BJP är inte något mål för ilamtamilerna.

Vi befinner oss 2014 i en gråzon där man inte vet om vi befinner oss i en efterkrigstid eller en förkrigstid. Freden är långt borta. Ilamtamilernas motståndsrörelse är global, stark, välorganiserad och självmedveten och deltar i ordkriget på alla fronter. Regeringens representanter framstår som handfällna. De förnekar sturskt alla anklagelser om brott mot mänskligheten, krigslagar och folkmord och vägrar att samarbeta med internationella undersökningskommissioner. Presidentens sentimentala och självömkande offentliga framträdanden gör ett bedrövligt och beklämmande intryck.

Lankeserna blir alltmer isolerade internationellt. Bojkotter organiseras mot landet samtidigt som den andra permanenta krishärden vid sidan om den etnisk-territoriella, den klassrelaterade inom den egna befolkningsgruppen, börjar koka. Det gör ont att se hur detta älskvärda land körs i botten av korruperade och kriminella politiker med stöd av rasfanatiker och krigshetsare i befolkningen och stora grupper av nationalister, som känner sig hotade av "den andre". Det gör ännu mer ont att se hur västliga liberaler naivt tror att utveckling och vissa mänskliga rättigheter kan skapa fred inom ett enat Lanka och hur västliga staters ekonomiska intressen och säkerhetsintressen att bevara staten Lanka stabilt förhindrar att ett folks rätt till självbestämmande utövas.

Kastfrågan i Indien

del IIII

-av Anuradha Gandhi

Anuradha Gandhi (1954-2008)

Översättning från engelska till svenska av Pia E. Hanzén

Statens uppkomst

Bildandet av Kosala och Magadha-monarkierna runt 500-talet f. Kr. blev den form i vilken staten utvecklades i det forntida Indien. De härskande klanerna i dessa proto-stater (tidig form av statbildning) förlitade sig på yagnas (sångritualer) och andra riter för att stötta och legitimera sin makt. De tidiga staterna hade funktionen att upprätthålla klassindelningen och privategendomen. Gåvor ersattes med skatt. Men de två övre kasterna, brahminerna och kshatriyas var inte beskattade och en permanent armé blev till.

Varnashramaideologin (varnashrama är det ideala sociala systemet i de vediska skrifterna som delar in människorna i fyra kaster) avspeglade och stöttade klassförhållandena i de styrande kshatriyas (krigare) och brahminernas (präster) intresse. "Brahminerna och kshatriyas -stänger in- vaishya (jordbrukare,

köpmän, boskapsskötare) och shudras (smeder, frisörer och andra "ovärdiga" yrken)" ... "en vaishya är en som ger till andra som kan förtryckas hur som helst... en shudra... är någons tjänare som kan tas bort eller dödas när någon så önskar" och kunde alltså varande tjänare bli förflyttade eller dräpta om så önskades. I samband med att klasskillnaderna blev skarpare blev varnaindelningen rigorösare och den sociala distansen och förbud mot ingifte blev starkt betonat. Men de nyligen uppkomna klasserna, de nedre två kasterna och de icke underkuvade stamsamhällena accepterade inte denna ideologi som innefattade kashierarkin och med brahminerna i toppen. Uppkomsten av Lokayata, Mahavir, Buddha och andra motsvarande sekter och filosofiska system utmanade den vediska yagna-baserade (sångritual där saker kastas i eld), brahminska och kastbaserade hierarkin. Sekterna fick stöd hos handlare och hantverksskrån och semistamkungar och hövdingar.

Senare med konsolideringen av Mauryanstatsbildningen (4:e - 3:e talet f. Kr.) så minskade betydelsen av yagnas och jordbruksekonomin konsolidering så genomgick brahminismen själv en omvandling. Genom att minska betydelsen av yagnas och med lån av vissa principer från buddhismen så försökte brahminerna att stärka sin ideologiska roll. De kämpade med buddhismen och jainismen om den kommersiella kontrollen och kungligt beskydd och social dominans.

Detta återspeglas i kampen mellan de olika klasserna och folken för konsolideringen av kastsystemet baserat på brahminernas och kshatriyas överlägsenhet. Brahminerna spelade en nyckelroll i utvecklingen och bildandet av staterna i det forntida Indien och i utvecklingen

och formaliseringen av klassamhället i form av varnas (de fyra kasterna).

Mauryanimperiet

Mauryanimperiet uppstod i regionen Magadha (i delstaten Bihar i norra Indien) i det tredje århundradet före Kristus och var den första fullt ut bildade staten i Indien (efter civilisationen i Indusdalen). Inom imperiet förekom en äldre typ av gemensamt ägande och statligt ägande med shudra-baserad produktion. Ursprunget till mauryafolket är höljt i dunkel men staten styrdes av den berömde brahminen Kautilya, även känd som Chanakya. Chanakyas bok Arthashastra (Chanakya författade det kända verket Arthashastra i vilket det omtalas hur ett rike bör styras) var den först, rättframma vägledning i att utöva makt. Principerna för statskonsten fastställdes utan någon ideologisk eller religiös mörkläggning. Mauryanstaten var en centraliserad stat som tog ansvaret för utveckling av jordbruk och handel. I denna "arthashastra"-stat bosatte sig grupper av shudras (trälarna) och landområden röjdes och bearbetades med plog.

Denna sita-jord (sita betyder plogfåra) odlades direkt av staten med hjälp av shudras som var livegna. Det var ett självhärskardöme medan rashtra-jorden (statens jord) brukades av fria bönder (vaishyas). Dessa statliga jordar beskattades på olika sätt. Staten tog upp skatter av vaishyas och använde shudras arbetskraft för att förse sig med nödvändiga jordbruksprodukter.

Slaveri existerade också och slavarna användes främst av jordägarna i hushållsarbete och av staten för bearbetning av spannmål som inhämtats i form av skatter och för produktion av vissa råvaror. Staten monopoliserade också brytningen av mineraler. Under denna period konsoliderades en klass av beroende bönder

"Terrorism divides, tourism unites" - Narendra Modi

och arbetare (kallas heloter men shudras i varna-indelningen). Vaishyas som utförde handel och bosatte sig i städerna började skilja sig från sina bondebröder. Under senare århundraden blev jordbruket ett kännetecken för shudras. Vanliga fria bönder pressades in i shudrakasten medan vaishya-kasten monopoliserade handeln. Samtidigt blev kshetraswamis-klassen (de som fick sina landområden uppodlade av arrendatorer och beroende arbetare) vanligt förekommande.

Under Mauryan perioden och fram till tredje århundradet e. Kr. var handeln en viktig del av ekonomin. Medan handeln längs dakshinapatha (handelsväg) och norrut längs uttarapatha växte under maurayanperioden blev också handeln med romarriket viktig (i det första och andra århundradet e. Kr.) I södern fanns också handelsförbindelser med sydostasiatiska samhällen inklusive Kina. Således var hantverkare och köpmän kopplade till marknaden och socialt och ekonomiskt viktiga. Hantverkarnas och handlarnas gillen var mäktiga. Likaså var inte deras yrken strikt ärftliga.

Ingifte och stränga äktenskapregler.

Restriktionerna som omgärdade äktenskapen, stammens metod för att upprätthålla endogami, antogs av brahman-

30 augusti - 21 september
Voice for the Voiceless

Kan konsten vara en väg till frigörelse och upprättelse?

Utställningen undersöker frågan genom fyra konstnärer; tre indiska konstnärer med dalit-bakgrund och en finsk invandrare. Hos daliterna, de oberörbara, "kastlösa", i Indien fyller konsten en särskild uppgift: att ge röst till dem som inte hörs, gestalta erfarenheter hos dem som lever i utanförskap. Men också att ge uttryck för en växande självkänsla och stolthet över ursprunget och den kulturella tillhörigheten. Där kan en invandrare möta upp och förenas i dialog. Utställningen arrangeras i samarbete med DSN-S, Dalit Solidarity Network Sweden. Konstnärerna är Savi Sawarkar, P.K Mahanandia, Preetam Casimir och Sarianna Kranz.

Utställning i Väsby konsthall.

Somebody misinformed you, sir. Only backward castes, OBCs and Dalits live here. There is no human being here.

ismen, även om det sociala syftet förändrades. I början av den vediska perioden upprätthölls inte strikt förbud mot ingifte och andra grupper kunde assimileras. Men när klasskillnaderna började växa och behovet av ett stort antal arbetare växte, upprätthöll de två övre kasterna strikta regler gällande äktenskapet. Det var en metod för att distansera sig själva från de två lägre kasterna, samtidigt som man straffade hypergami (hypergami är ett äktenskap mellan en man av högre kast och en kvinna av lägre kast). Hypergami tilläts när det gällde konverterade brahminer och kshatriyas som

kunde söka partners inom sina egna stammar och uppta vaishyas och shudras. Detta förfarande medgav politiska allianser med icke-kshatriyahövdingar och kungar. Samtidigt var äktenskapsreglerna för de nedre två varnas inte så hårda. Detta gjorde att arbetande folkets antal snabbt kunde ökas. I en primitiv ekonomi, är mänskligt arbete den viktigaste produktiva tillgången. På så vis utvecklades äktenskapsreglerna i enlighet med de härskande klassernas intressen och de fick ideologisk legitimitet genom den stela varnaindelningen.

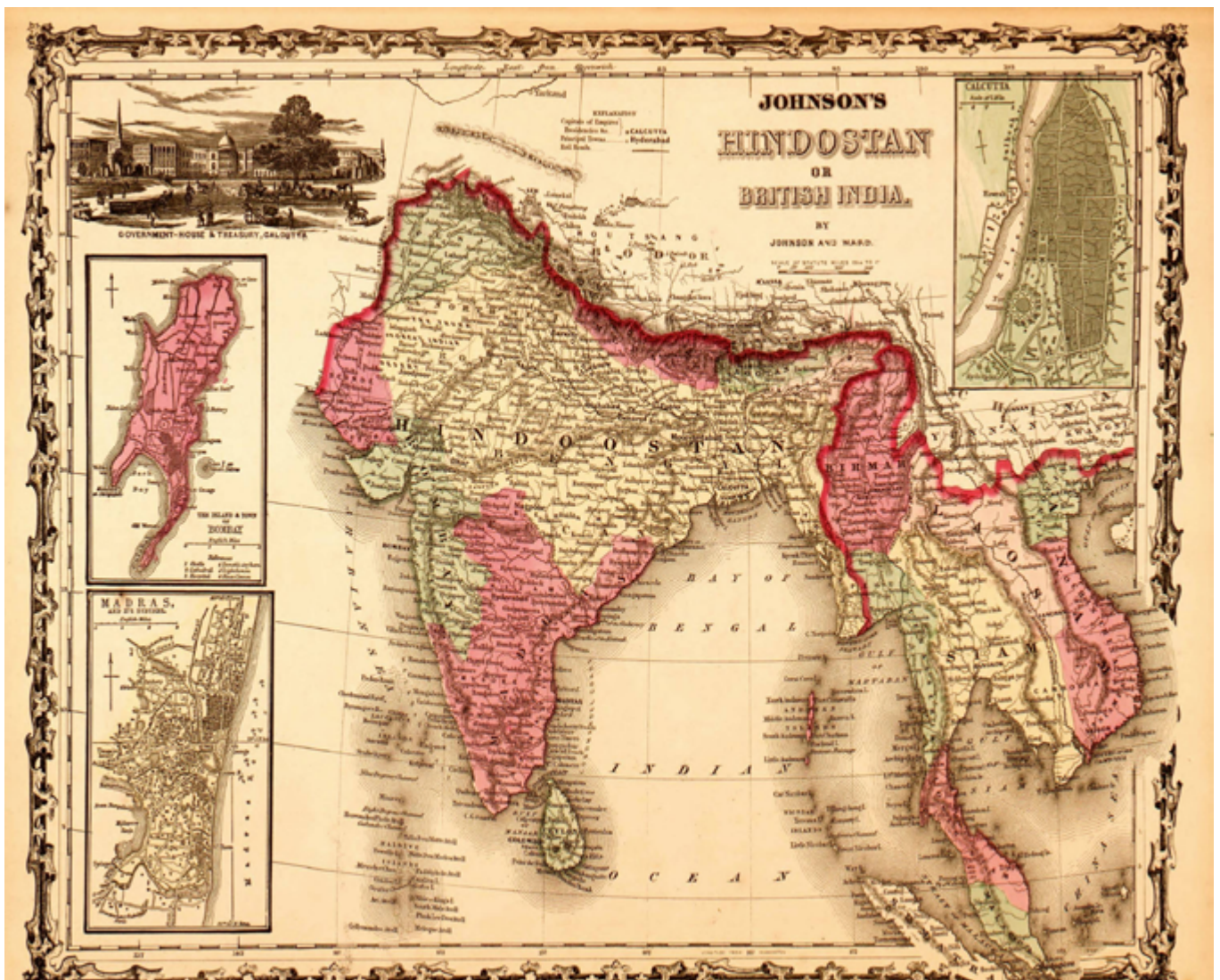
"Enough of acts passed by congress, now its time for action" - Nanendra Modi

Indiensolidaritet tar inte emot pengar

från staten eller från några andra organisationer. Detta är en principiell hållning. En princip är en ståndpunkt som man aldrig får bryta mot. Vi tror att varje verklig folk rörelse måste vara självförsörjande. Den som tar emot pengar från andra organisationer kommer för eller senare medvetet eller omedvetet att börja anpassa sig till bidragsgivaren. Det går inte i längden att vara en kritisk och radikal röst om man samtidigt tar emot pengar från en organisation som har en helt annan politik och helt andra intressen. Det är inte många i Sverige som tar denna fråga på allvar. Men vi gör det och vi är beroende av dig. Sätt in en slant på:

SWEDBANK 82 172032789240

Så här såg kartan över Hindostan (det brittiska Indien) ut på 1860-talet.